№ 4348.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Maandags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de provinciën franko p. p. ƒ 6,00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

DINGSDAG 27 AUGUSTUS.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt boyendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

BERIGT.

Heeren Geabonneerden van »de Tijd" worden herinnerd aan de verpligting om de abonnements-gelden van het loopend kwartaal, aan de administratie te doen toekomen.

Zij kunnen daartoe gebruik maken van postwissels op Amsterdam, die aan alle postkantoren worden afgegeven tegen 1°₀ van het bedrag. Deze onkosten mogen van de verschuldigde gelden worden afgehouden.

Ten einde verwarring te voorkomen, worden Heeren Geabonneerden verzocht den postwissel met bijvoeging van een der gedrukte adresstrookjes, waaronder hun »de Tijd" dagelijks wordt toegezonden, in een couvert geadresseerd «*Aan de Administratie van het Dagblad de Tijd*" over te maken.

AMSTERDAM, 26 Augustus.

De politieke toestand, in plaats van zich op te helderen, wordt steeds hoe langer hoe duisterder. De gebeurtenissen loopen zoo door elkander, dat zij bijna niet zijn te ontwarren. Wie is er in Europa, buiten de revolutie, die weet wat hij wil en waarheen hij streeft. Alle krachten, die Europa tot behoud konden dienen, zijn verzwakt, verlamd en verdeeld. Ieder zoekt zijn eigen weg, benijdt zijn buurman, juicht in de [illegible] welke dien buurman boven het hoofd hangen, [illegible] geen genoegzaam acht op de gevaren, die hem zelven bedreigen. Wij zijn sinds ruim een jaar gekomen tot dit jammerlijk uiterste, dat niemand iets tegen de revolutie onderneemt, en allen gezamenlijk haar begunstigen.

Frankrijks Keizer, bukkend voor de bommen van Orsini, schijnt de revolutie te leiden, terwijl hij eigenlijk slechts haar slagtoffer is.

Engeland spat uit in zijn wrok tegen de Katholieke Kerk, en beoorloogt door de revolutie, die het door den magtigen invloed van zijn goud en zijn vloten bevoordeelt, den Franschen Keizer, welken het in die revolutie hoopt te doen verzinken.

Oostenrijk, verlaten van Engeland, zijn traditionelen bondgenoot, gehaat door de Russen, die op Frans Jozef het verlies van Sebastopel hopen te wreken, bedreigd door de Pruissen, die de hand uitsteken naar de Duitsche keizerskroon, is ten prooi geworpen aan al de krachten der revolutie, aangevuurd door den derden Bonaparte. De revolutie bestormt Frans Jozef van binnen en van buiten, en legert in en om de grenzen van zijn keizerrijk, van Krakau langs Pesth tot Venetië. Frans Jozef heeft alzoo een zwaren kamp te voeren, een kamp, bijna de menschelijke krachten overtreffende, tegen tallooze vijanden, die én zijn rijk omsingelen én tevens verscheidene zijner onderhoorige volken tot dienstvaardige werktuigen hebben gemaakt, en dat op een oogenblik, dat zijn keizerrijk eene politieke hervorming ondergaat, dat is, van zijne grondslagen losgerukt, op anderen moet worden overgebragt. Dat is vreeselijk. Te meer, omdat zoowel in 't Noorden als in 't Zuiden, en 't Westen de wensch openbaar is, dat Oostenrijk in den storm vergaan moge. Frankrijks politiek heeft, onder de leiding van den Bonaparte, ten doel om Oostenrijk als groote mogendheid van de wereldkaart te doen verdwijnen. Zij rekent daarbij op den wrok en de veroverigszucht der Russen en op den naijver der Pruissen. Mogt zij in haar streven slagen, dan zou er in Duitschland maar eene enkele mogendheid, namelijk Pruissen, meer overblijven, die bekneld tusschen Rusland en Frankrijk, de speelbal zou worden der beide rijken. De Tsars en de Bonapartes zouden dan gezamenlijk Europa onder elkander kunnen verdeelen. Te midden van al die gevaren, die van buiten en van binnen zamenspannen om het Oostenrijksche rijk ten ondergang te brengen, zijn het hof van Weenen de handen gebonden en leeft het van den eenen dag tot den anderen, met onverzwakten moed vooruitschrijdende, om veiligheid en zekerheid te verkrijgen. Het gaat vooruit, God zij geloofd; hoewel dan ook langzaam. Het wint veld en herneemt grond en vastheid. Maar het is nog verre van het punt verwijderd, dat het beklimmen moet, om de fierheid van het Habsburger keizerswoord met kracht in de schaal der wereld te kunnen werpen. Want om naar buiten te kunnen werken, moet het eerst en vooral van binnen rust en veiligheid erlangen. En zoover is het nog niet gekomen.

Rusland was op weg, om met Frankrijk tot de sloping van het Oostenrijksche rijk mede te werken. Het was onverstandig genoeg geweest, om de Italiaansche revolutie tegen Oostenrijk te begunstigen, zonder te denken, dat de kwestie der nationaliteiten niet aan den Mincio kan worden uitgeroepen, zonder aan den Weichsel weerklank te vinden. De zoogenaamde nationaliteit der Italianen heeft de wezenlijke nationaliteit der Polen wakker geschud en in beweging gebragt, terwijl de niet te verwezenlijke eenheid der Italianen evenzeer de zucht naar de eenheid van het aloude Polen, ver buiten de grenzen van het thans bestaande Polen, heeft doen ontstaan. De Russen hebben derhalve een zeer dwazen stap gedaan. Wat zij tegen Oostenrijk hebben helpen ondernemen, is op hen zelven in gelijke mate teruggevallen. Zij hebben thans niet alleen het nog slechts bij naam bestaand koningrijk van Polen in lijdelijk verzet gebragt, maar tevens ook al de provinciën, die voorheen tot Polen behoord hadden, en sinds zoo langen tijd bij Rusland waren ingelijfd, dat men gewoon was geworden ze voor Russische provinciën aan te zien. Zoodat de Tsar thans heeft te worstelen tegen schier geheel het Zuidoostelijk deel van zijn rijk, [illegible], die waarlijk blind is en niet verder ziet, dan de liberale utopiën, waarmede de revolutie hem voedt. De misslag is des te grooter, omdat de Tsar gebragt was tot de noodzakelijkheid, om het landvolk van zijne adelijke heeren te moeten vrijmaken. Met andere woorden, in het oogenblik dat de Keizer zich verpligt zag eene omwenteling in zijn rijk te bewerken, die te gelijkertijd den adel en zijne boeren, dat is het gansche Russische volk moest in beweging brengen, riep hij onder de Polen en al wat ooit tot Polen behoord heeft de nationaliteitskwestie in het leven, en bond zich alzoo de handen aan alle zijden. Het gevaar is thans ingezien, nu het te laat is, en Keizer Alexander begint eene wending te maken; van daar dat de Koning van Italië door hem niet is erkend en dat hij al zijn invloed aanwendt om andere mogendheden van de erkenning terug te houden. Ook ten onzent, als wij goed zijn ingelicht, en wij meenen het te zijn, heeft het kabinet van St-Petersburg de erkenning van den koning van Italië ten sterkste ontraden; maar ons liberaal ministerie heeft daar geen ooren voor gehad, onder voorwendsel, dat de handel de erkenning eischte. Wij twijfelen er niet aan of het kabinet van St-Petersburg werkt ook te Berlijn, om den koning van Pruissen van de erkenning terug te houden.

Daar, te Berlijn, intusschen hinkt men, als altijd, op twee gedachten. Men zou meester willen worden van Duitschland door den val van Oostenrijk; maar men durft de zaak niet aan uit vrees, dat het verraad aan Duitschland gepleegd, de Duitsche volken in verzet brenge, en dat Keizer Napoleon en de Tsar daar gebruik van maken om aan Pruissen den prijs van het verraad te ontweldigen. Herhaaldelijk, maar tot dusverre vruchteloos, heeft de Bonaparte beproefd Pruissen op de revolutionnaire baan meê te slepen, en van den Koning van Pruissen een Viktor Emmanuel te maken. Gewantrouwd door allen, staat Pruissen inmiddels alleen, en magteloos; bespot en gevleid tevens door de Franschen, en geminacht door Engeland en Rusland.

In zijne verlatenheid komt voor Pruissen een nieuw gevaar opdagen. De Koning van Zweden heeft Parijs bezocht, ten einde er met Napoleon te overleggen, hoe in het Noorden, Zweden, Noorwegen en Denemarken tot één rijk zouden kunnen worden vereenigd. De kans daartoe schijnt thans te zijn ontstaan, dewijl, zoo men zegt, de Koning van Denemarken, die geen erfgenaam heeft, uit afgekeerdheid van de Duitschers, zijn rijk wel aan den Koning van Zweden zou willen nalaten. Hij behoeft daartoe de medewerking van Engeland, dat zich daartoe welligt zou kunnen leenen, ten einde de Russen in de Baltische zee te helpen bedwingen. Deze plannen brengen de Pruissen niet weinig in het naauw; dewijl de rol van Viktor Emmanuel, die het hof van Berlijn zou hebben geweigerd aan te nemen, zou kunnen worden opgevat tegen Pruissen door den Koning van Zweden.

Ziedaar de stelling der groote mogendheden tegenover elkander, middelerwijl de revolutie in Italië voortwoedt, vreeselijke verwoestingen, moorddadige aanslagen en onmenschelijke wreedheden pleegt. Engeland geeft daartoe openbaarlijk zijn bijstand; Frankrijk laat begaan; en de overige potentaten — zij mogen 't afkeuren — hebben den moed niet, om daarvan openlijk blijk te geven. Wat een toestand! Men kan daaruit zien, hoe diep Europa gezonken is, en hoe innerlijk zwak al de groote mogendheden zijn, die gedurende de laatste dertig jaren zoo hoog één woord hebben gevoerd over de vorsten van Italië en bepaaldelijk over den Paus van Rome. Er is niet één vorst van al de vijf potentaten, die 't hebben durven wagen, om aan den heiligen Vader lessen van wijsheid te schenken, die thans niet door zijne gedragingen de blijkbaarste bewijzen van zwakheid, van onvermogen en van onverstand geeft. Allen zijn ten einde raad en bewegen zich zonder plan en zonder toekomst in allerlei rigting in het schier onvermijdelijk gevaar van door de eerste onverwachte gebeurtenis de beste tot den ondergang te kunnen worden gebragt. Immers, om de zaak met één woord te zeggen, alles staat los en ontzet in Europa en beschaamt de wijsheid, die in de laatste jaren aan de politiek van Europa heeft voorgezeten.

Voorwaar, wij zeiden 't in ons vorig nummer; God leeft nog, en het is niet Viktor Emmanuel alleen, die dat ten zijnen schade begint te ondervinden.

Men berigt dat de Koning zijn jongsten zoon Prins Alexander benoemd heeft tot tweeden luitenant bij de bataljons jagers van het regiment grenadiers en jagers en tot Grootkruis van den Nederlandschen Leeuw.

Z. M. de Koning-Groothertog heeft tot ridder van de orde der Eikenkroon benoemd den Zeer Eerw. heer P. Thielings, R. K. pastoor te Goes.

Dezer dagen is door eenige dagbladen medegedeeld: »dat bij de regering het voornemen zou bestaan, om bij de telegrafie voortaan geen leerlingen meer aan te stellen, gelijk zulks tot nu toe het geval is, maar bij de groote opgewektheid van jongelieden voor dit vak, gelegenheid te geven tot plaatsing zonder bezoldiging bij wijze van surnumerair, en dat daartegenover de bezoldigingen der telegrafisten verhooging zullen ondergaan." Wij zijn van goederhand uitgenoodigd, zegt de *Stoompost*, dit berigt voor geheel ongegrond te verklaren.

Bij Zr Ms besluit van den 17n Aug. 1861, is de heer Antonio Alves Machado de Andrade Carvalho, te Rotterdam, erkend als konsul-generaal van Brazilië in de Nederlanden.

Z. M. heeft benoemd: tot lid en voorzitter van den Raad van Toezigt op de Spoorwegdiensten en lid van de Kommissie voor de Staatsspoorwegen, J. P. de Bordes; tot lid van de Kommissie voor de Staatsspoorwegen, mr. P. P. van Bosse; op zijn verzoek eervol ontslagen: als konsul der Nederlanden te Bahia, F. Leciague, en in deszelfs plaats benoemd R. Deppermann; pensioen verleend aan den kapitein ter zee A. C. van Braam Houckgeest, van ƒ 1800; de betrekking van ekwipagemeester der Marine te Willemsoord opgedragen aan den gepensioneerden kapitein ter zee W. H. Dittloff Tjassens, met ophouding van het thans door hem genoten, wordende pensioen.

HOORN, 24 Augustus. De aardappeloogst laat zich in deze streek zeer ongunstig aanzien; de ziekte onder alle soorten en op alle gronden neemt sterk toe. De kwaliteit van de nu ter markt gebragte is uitermate slecht en de prijs van de in het klein verkocht wordende tegen 6 gulden per mud. De marktprijs aan den verbouwer ƒ4 tot ƒ6, zonder verzekering dat allen zuiver zijn,

terwijl in de op het oog als gaaf gekochte, naderhand de ziekte voortgang blijkt te hebben.

— Hoogste graanprijzen. Tarwe ƒ 10; Gerst ƒ 7.50; Bruine boonen ƒ 15; Graauwe Erwten ƒ 19; Vale dito ƒ 17; Witte (groote) dito ƒ 12; Koolzaad ƒ 12.50. 750 mud Aardappelen a ƒ 4 tot ƒ 6 per mud. 50 manden Appelen ƒ 3 tot ƒ 3.50 per mand; 30 manden Peren ƒ 6 tot ƒ 7 per mand. 3400 Kop Boter per Ned. ℔ ƒ 1.06; 250 Kippen a ƒ 0.40 tot ƒ 1.50 per stuk; 18,000 Kipeijeren a ƒ 2.50 per 100 stuks. 6500 Eendeijeren a ƒ 2.70 per 100 stuks.

ZWOLLE, 24 Augustus. Door het ongunstige weder, ziet het er alhier met de aardappelen treurig uit. Volgens het getuigenis van de landlieden is er zoo ver hun heugt, zulk een slecht gewas niet geweest. Ten gevolge daarvan hebben eenige boeren de aardappelakkers omgeploegd, daar het de moeite niet waard was de vruchten te redden. Er wordt tot ƒ 8 voor een mud besteed.

LEIDEN, 23 en 24 Aug. Boter: 1ste kwal. ƒ 1 a ƒ 1.12½; 2de kwal. ƒ 0.87½ a ƒ 0.97½ per Ned. ℔.

LEEUWARDEN, 23 Aug. Ter veemarkt van heden waren aangebragt 628 runderen, 585 varkens, 1379 schapen en 11 werkpaarden. Vette kalveren waren hooger; de overige soorten prijshoudend. Vette koeijen zijn gedaan a ƒ 195, melke dito ƒ 170, vare dito a ƒ 130; kalfs dito ƒ 195, ossen a ƒ 145, vette kalveren a ƒ 57, dito varkens a ƒ 105, dito biggen a ƒ 38, dito schapen a ƒ 23 en werkpaarden a ƒ 140.

De telegraaf meldde gisteren het volgende:

NEW-YORK, 14 Aug. De bondstroepen onder generaal Lyon werden te Springfield door de separatisten geslagen; generaal Lyon werd gedood. Volgens het officiële rapport hebben de bondstroepen 800 man aan gesneuvelden en gekwetsten verloren. De bondstroepen zijn in goede orde naar Rolla teruggetrokken. 8000 man bondstroepen en 23,000 man separatisten namen aan den strijd deel; het verlies der laatsten moet ook zeer aanzienlijk zijn; volgens een gerucht zouden de generaals Price en Mac Culloch gesneuveld zijn. De generaal Wool zal het opperbevel te Monrose aanvaarden. De heer Faulkner is te Washington gearresteerd, als beschuldigd van hoog verraad. De banken van New-York, Boston en Philadelphia zullen dadelijk 50 millioen van de nieuwe leening en de overige 120 millioen tusschen nu en December nemen.

WEENEN, 25 Aug. In de beide kamers van den rijksraad is een ontwerp-adres voorgelezen, waarin den Keizer dank wordt gezegd voor de standvastigheid, waarmede hij zijne erfelijke regten blijft handhaven en voor zijne verklaring dat hij op konstitutionelen weg wil voortgaan, terwijl, zonder eene goede verstandhouding met Hongarije uit te sluiten, de bescherming der niet-Hongaarsche landen ter harte wordt genomen.

WARSCHAU, 24 Aug. Gisteren nacht hebben op vele plaatsen huiszoekingen plaats gehad, ten gevolge waarvan verscheidene inhechtenisnemingen werden bewerkstelligd.

— De generaal Lambert is te Warschau aangekomen en heeft gisteren een raad van bestuur geprezideerd.

FLORENCE, 25 Aug. De *Nazione* zegt, dat in den ochtend van 23 dezer eene bende reaktionnairen van 500 man, uit Rome vertrokken moet zijn naar de grenzen van Toskane. Bedoelde manschappen waren gekleed in militaire uniformen, die gekocht zijn in het Ghetto te Rome.

NAPELS, 25 Aug. Het officiële blad zegt, dat het berigt dat de Franschen troepen bij Casanova tegen de benden van Chiavone hebben geopereerd, van grond ontbloot is.

De telegraaf meldt heden het volgende:

PARIJS, 26 Aug. De *Moniteur* zegt: „De heer Roebuck heeft dezer dagen te Sheffield als stellig verklaard, dat hij kennis draagt van een overeenkomst tot eventuelen afstand van het eiland Sardinië aan Frankrijk. Wij spreken deze bewering bepaald tegen. Niet alleen bestaat zulk een overeenkomst volstrekt niet, maar ook is het den Keizer nog nooit in de gedachte gekomen, over deze aangelegenheid met het kabinet van Turijn in voorloopige onderhandelingen te treden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 25 Aug. De *Pays* zegt dat hetgeen gemeld is nopens een uitnoodiging der Porte aan de pacha's van Egypte, van Tripoli en Tunis, om officieren van hunnentwege naar Konstantinopel te zenden ter gelukwensching van den Sultan met zijne troonsbeklimming, uit de lucht gegrepen is.

— Betreffende Mgr Chigi, die zoo als gemeld is, Mgr Sacconi als pauselijk nuncius alhier zal vervangen, geeft de markies de Banneville, zoo zegt een korrespondentie, eenige zeer gunstige inlichtingen, terwijl de Keizer aan het Roomsche hof zijn tevredenheid over die benoeming zou hebben te kennen gegeven. Uit de aanstaande komst van Mgr Chigi leidt die korrespondentie af dat het Fransche goevernement nog eenigen tijd het *statu quo* te Rome wil aanhouden.

— De prefekt van het dep. der monden van den Rhône, heeft, naar men verneemt, bij den minister van Binnenlandsche Zaken eene aanklagt ingediend tegen eenige personen, die te Marseille en Parijs een komplot willen vormen om Frans II weêr op den Napelschen troon te brengen. De prefekt heeft daarbij eene lijst van die personen gevoegd en vraagt verlof om tegen hen te handelen.

— Wat het gerucht van een huwelijk tusschen prinses Anna Murat en prins Oscar van Zweden betreft, hierin schijnt een verwarring te hebben plaats gehad. 't Zou niet prins Oscar, maar zijn jongere broeder zijn, de hertog van Dalekarlië, in 1831 geboren. Zoo dit huwelijk tot stand komt, zegt een blad, zou het natuurlijk veel gewigt geven aan de geruchten, die verspreid zijn wegens innigere betrekkingen tusschen het hof der Tuileriën en dat van Stokholm, en de inzigten van den Zweedschen Koning, betreffende de vereeniging der drie Skandinawische koningrijken onder één schepter.

— Men verneemt, dat zoo wel het kabinet der Tuileriën als dat van Weenen getroffen zijn geworden door de tegenwoordigheid der aanzienlijke Britsche zeemagt in de golf van Napels, en door de tusschenkomst van Engelands krijgsmagt in het koningrijk Italië. Engeland zou bovendien aan generaal Cialdini een batterij getrokkelde kanonnen met ammunitie hebben gegeven, om het fort St Edme te wapenen.

De *Indépendance belge* maakt hierbij de volgende opmerking: Wat uit deze interventie zou blijken, zoo ze door het Britsche goevernement als een tegenwigt tegen de handelingen van het kabinet der Tuileriën werd gebezigd, is dat de Engelsch-Oostenrijksche alliantie, zoo warm door den heer Roebuck aanbevolen, ten einde te beletten, dat het eiland Sardinië door Frankrijk worde verzwolgen, geen kans van verwezenlijking heeft, want tusschen de keus van een steunpunt of te Weenen of te Turijn om de aan Keizer Napoleon toegeschreven zucht tot gebiedsuitbreiding te weerstreven, zou het Britsche goevernement Turijn hebben gekozen. Altans de weinige weerklank, dien de demonstratie te Southampton bij het publiek heeft gevonden en de weinige sympathie voor de rede van den heer Roebuck door de bladen betuigd, duiden genoegzaam aan dat een Engelsch-Italiaansche politiek, beter met de gevoelens der Britsche natie zou strooken dan die door den gedeputeerde van Sheffield aanbevolen.

— Een korrespondentie beweert dat het Fransche goevernement vertoogen tot dat van Engeland heeft gerigt, ter zake der verschijning van een Britsche scheepsmagt voor Napels, welke demonstratie als een inbreuk op de politiek van niet-interventie wordt geacht.

— Het gerucht is verspreid dat prins Napoleon belast was door den Keizer met een zending naar Amerika, namelijk om den prezident tot vredelievendheid aan te sporen en in de scheiding, door de zuiderstaten der unie gewild, te bewilligen.

— Naauwelijks is de heer de la Guéronnière van zijn reis naar het land terug, en men spreekt weder van een nieuwe brochure van dien schrijver, bestemd om de oplossing der Romeinsche kwestie voor te bereiden. In goed onderrigte kringen is men algemeen van meening dat die brochure den H. Stoel moet doen begrijpen, dat het voor de Kerk nuttig zijn zou, zoo de Paus Rome verliet, om zich op het eiland Sardinië te vestigen, 'twelk, Viktor Emmanuel hem zou afstaan. „Trouwens, zegt de berigtgever, dit zou slechts een proefneming zijn geweest, want te Parijs weet men volkomen dat de Paus er nooit toe zou overgaan; maar dadelijk zou, verborgen onder de door de brochure aangekondigde of voorbereide onderhandelingen, een ander voorstel verschijnen: Napoleon III zou zich zachtjes in de plaats Zijner Heiligheid schuiven, Rome aan de Italianen afstaan en Sardinië voor zich nemen. Dit zou het plan zijn."

— Mgr. Nardi heeft den Kardinaal-Aartsbisschop van Parijs Morlot een bezoek gegeven; ook denzelfden dag aan den heer de Lamartine.

— Tegen den bisschop van Poitiers heerscht in de regeringskringen veel misnoegen; een korrespondentie meent dat de ministers niet weten wat te doen om aan hun verbolgenheid lucht te geven. Toen de prezident van den algemeenen raad in het departement van Vienne moest benoemd worden, verzocht men van den heer de la Rochejaquelein, die in de vorige jaren daartoe gekozen was, de bepaalde belofte om den bisschop van Poitiers in alle zaken als vijand te behandelen. „Men kan, zegt die korrespondentie, zekerlijk niet zeggen dat de markies, overlooper van de legitimisten naar het keizerlijke kamp, zeer kiesch is geweest; immers hij heeft het graf zijns vaders, die gedurende de 100 dagen gesneuveld was, moeten overgaan, om in het Luxemburg de senatorsbank in te nemen. Dien stap heeft hij gedaan; maar zijn hart weifelde toen het de belofte gold den doorluchtigen en welsprekenden bisschop te vervolgen, die de lijkrede van zijn heldhaftige en geliefde moeder had uitgesproken. Hij heeft zich niet tot zulk een werktuig willen maken, en is daardoor van het prezidentschap van den generalen raad te Vienne uitgesloten. Men verwondert zich daarover niet, maar wel dat men van hem zulk een rol gevergd heeft."

— Aan de *Gazette de France* wordt uit Napels geschreven dat Cialdini zich ter beschikking heeft gesteld van de komitees, die zamengesteld zijn uit mannen, welke de beginselen van 93 zijn toegedaan. Die komitees zouden verbanningslijsten opstellen, terwijl de direkteur van policie Blasio en de prefekt Avorto zonder onderzoek en willekeurig verbannen en in hechtenis nemen. De Camoristen vermoorden intusschen de verdachten, zonder dat de justicie tusschen beide treedt. De verdediger van Venetië in 1849 de kommandant van het Toskaansche leger in 1859, generaal Gerolamo Ulloa, bekend door zijn geest van onafhankelijkheid en liberale instellingen, is op dezelfde wijze als de kardinaal-aartsbisschop van Napels moeten vertrekken.

De evangelische vereeningen, door het goevernement beschermd, waren ijverig werkzaam, door tusschenkomst van Gavazzi te Londen, in korrespondentie met Engeland. Overigens breidt de reaktie zich alle dagen uit en geheel het koningrijk Napels is in opschudding. De volkshaat was voornamelijk tegen de Bersaglieri meer nog dan tegen de linietroepen gerigt. De Bersaglieri dragen een donkere uniform met groote pluimen op den hoed. Het volk noemt hen „zwarte duivels" ook wel „kapoenen." Zij waren in 't begin der revolutie te Napels, en verbroederden zich toen met de nationale garde. Nu worden zij naar het veld gezonden om te branden, te moorden en te plunderen.

— Uit Turijn wordt aan den *Union* geschreven dat men nog niets naders weet nopens de erkenning van het koningrijk Italië door België en Pruissen, hoewel de heer Farini naar Baden met een geheime zending was gegaan, om met den koning van Pruissen een onderhoud te hebben. Nu schrijft deze staatsman dat Pruissen tot die erkenning nog niet genegen is en Engeland, zoozeer door de Piëmontesche ministers geyleid, een der oorzaken dier onzekerheid is. De heer Farini meent de algemeene opinie in Duitschland genoeg doorgrond te hebben en verzekert, dat de ultra partij in alle landen, welke van niets anders dan van omwentelingen droomt, zeer tegen de konstituering van het Italiaansche koningrijk is en vooral Pruissen, die nu in den koning van Piëmont, vroeger een vorst van den 3n rang, een geduchten mededinger ziet. De koning van Pruissen zou bijgevolg alles vermeden hebben om met den heer Farini over dat onderwerp te spreken.

Wat België betreft, men verwacht van Leopold die erkenning evenmin, op grond dat hij niets anders zal doen dan te dezer zake het voorbeeld van Pruissen en Rusland volgen.

Nog wordt aan hetzelfde blad geschreven dat baron Ricasoli onlangs zoude gezegd hebben: „Zoo wij met de Franschen niet naar Rome gaan zullen wij 't met de Engelschen doen." Graaf Cavour zou eenigen tijd vóór zijn overlijden iets dergelijks hebben gezegd, namenlijk: „De Fransche alliantie is voor ons slechts een tusschenbedrijf; onze natuurlijke bondgenoot is Engeland." Nu zegt de heer Ratazzi, dat hij zijnerzijds de Fransche politiek in Italië te minder begrijpt, aangezien de Engelsche invloed op het Schiereiland dagelijks vermeerdert.

— Uit Bern meldt men, dat op de grenzen van Geneve, in het dorp Cara, eene bloedige botsing heeft plaats gehad tusschen burgers uit eerstgenoemde stad en Fransche en Savooische boeren. De twist was daardoor ontstaan, dat de Franschen de Zwitsers sarden en beweerden, dat zij spoedig onderdanen van Frankrijk zouden zijn. De inhechtenisneming van een paar Franschen op Zwitsersch grondgebied gaf aanleiding, dat ongeveer 200 Franschen en Savoyaarden het wachthuis bestormden en men zich van wapens moest bedienen. Van beide zijden moet het aantal gewonden belangrijk zijn.

— Uit Konstantinopel wordt geschreven: „Een belangrijk feit is de verandering der politiek van prins Couza, hospodor van Moldau-Wallachije, ten gevolge der vertoogen, ja, zoo men zegt, der bedreigingen van Engeland en Frankrijk. Die vorst, geheel overgeleverd aan de roode partij, wilde tegen de behoudslieden een staatsgreep aanwenden, en misschien het sein tot een revolutie geven, welke de gewapende interventie van Turkije of der andere naburige mogendheden had kunnen uitlokken. Men heeft zich gehaast die rookende lont uit te dooven, waaruit een nieuwe ontploffing der Oostersche kwestie had kunnen ontstaan. Nu heeft prins Couza, door deze diplomatieke interventie ontsteld, een gematigd ministerie onder het prezidentschap van prins Ghika gevormd."

Verder meldt men dat de stad Peristi, bij Gallipoli, gedeeltelijk door brand vernield is.

ENGELAND.

LONDEN, 25 Aug. De *Morning Post* schijnt, in een artikel, waarin het blad beweert dat de prezident der Unie, Lincoln, tot geen werkdadige blokkade der

gekonfedereerde Staten kan geraken, te kennen te geven dat Engeland zoodanige blokkade niet zal erkennen.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 23 Aug. In de heden aan de beide Huizen van den Rijksraad medegedeelde boodschap des Keizers betreurt deze de wanordelijkheden in Hongarije. Hij zegt dat de bepalingen van het patent van 20 Oktober het misdrijf van 14 April 1849 tegen de dynastie en de pragmatieke sanktie in vergetelheid gebragt hebben, en dat die handeling eene andere erkenning zou hebben verdiend. De Keizer heeft voor Hongarije alles gedaan wat de billijkheid vordert, alles wat regtvaardigheid jegens de overige provinciën vergunt te doen, en alles wat de ontwikkeling der staatkunde des keizerrijks voorschrijft. Z. M. heeft de Hongaarsche staatsregeling hersteld, met al hare vrijzinnige instellingen, alsmede de nationale eigene wetgeving, onder de eenige voorwaarde dat de uitoefening der staatkundige regten, op de militaire verpligtingen, op de geldmiddelen en op de nationale huishouding in het algemeen betrekkelijk, voor het geheele keizerrijk solidair moet zijn. De Keizer bezat het regt om dit voorbehoud te maken, om dat de staatsregeling door het revolutionnair bewind geschonden was en men daarvan werkelijk was afgeweken. Hij was er evenzeer toe verpligt uithoofde de vorderingen van Oostenrijks stelling als groote mogendheid. De Hongaarsche Landdag had zich derhalve met de herziening der wetten van 1848 moeten bezig houden, en het keizerlijk diploma ten uitvoer moeten leggen, dat aan de eischen der nieuwe staatregeling beantwoordde. In stede hiervan heeft de Landdag de geheele erkenning der staatsregeling van 1848 willen erlangen, door het handhaven der artikelen die de prerogatieven der kroon, de regten des geheelen keizerrijks en de belangen der niet Magyaarsche nationaliteiten schenden, niettegenstaande de toepassing dier artikelen geen plaats kan grijpen zonder tegen Croatië, Slavonië en Zevenbergen geweld te plegen. Ofschoon de Landdag uitgenoodigd was over eene schikking te onderhandelen, heeft hij dit geweigerd en integendeel de onderhandelingen afgebroken verklaard. Desniettegenstaande wil de Keizer, zelfs in Hongarije, het konstitutionneel beginsel handhaven. Z. M. verklaart derhalve: 1°. dat de wetten van Oktober en Februarij van kracht moeten blijven, en dat geenerlei grondwettige verandering zonder de toestemming van den Rijksraad mag plaats hebben. Iedere provincie behoudt de vrijheid om afgevaardigden naar den Rijksraad te zenden, om aldaar de haar toekomende regten uit te oefenen: en het niet daaraan deelnemen door eenige provincien kan de uitoefening der regten van eenige andere niet in den weg staan; 2° alle bepalingen der Wetgeving van 1848, die met de geoctroijeerde Staatsregeling overeenkomen, zullen erkend, maar de daarmede strijdige bepalingen afgeschaft worden; 3° De tegenwoordige Hongaarsche Landdag is ontbonden, omdat hij hardnekkig in zijnen wederstand heeft volhard. De nieuwe Landdag, geroepen om de pligten van den ontbonden Landdag te vervullen, zal zoodra mogelijk worden bijeengeroepen. Verordeningen tot herstelling en handhaving der orde zijn uitgevaardigd.

De Keizerlijke boodschap eindigt met de verklaring, dat de Keizer, zich onwankelbaar vasthoudende aan de eenheid des Rijks, aan de zelfwetgeving der provinciën en aan de grondwettige vrijheid, de toekomst met vertrouwen te gemoet ziet.

De Rijksraad heeft tot een adres aan den Keizer, in antwoord op deze boodschap besloten.

— Het door de beide Kamers van den Hongaarschen Landdag aangenomen protest van den heer Deak tegen de ontbinding van dit ligchaam, is thans in zijn geheel bekend. Daarin wordt aan de regering het regt ontzegd tot die ontbinding, zoolang het budget niet bij den Landdag is ingediend en daarover een besluit gevallen is. Het protest voert nog een anderen grond voor de onwettigheid van den regeringsmaatregel aan. De konstitutie van 1848 schrijft namelijk voor, dat de Landdag, bij eene ontbinding, binnen drie maanden weer moet bijeengeroepen worden; terwijl de regering daarentegen zich het regt heeft voorbehouden, den nieuwen Landdag bijeen te roepen, *zoodra dit haar mogelijk toeschijnt*. De regering heeft daardoor zeker op nieuw willen toonen dat zij zich in hare besluiten volstrekt niet gebonden acht door het zoogenaamde Hongaarsche staatsregt.

De gedwongen heffing der achterstallige belastingen heeft te Pesth, reeds een aanvang genomen. Elk huis der binnenstad heeft vijf soldaten ter huisvesting ontvangen.

— Naar men uit Pesth verneemt is de voorlezing van het Keizerlijk reskript, waarbij de Hongaarsche landdag ontbonden wordt, gisteren met teekenen van afkeuring ontvangen, zoodat die voorlezing meermalen werd afgebroken. Daarentegen werden de redevoeringen van den heer Deak en de voorzitters der beide kamers van den landdag met daverende toejuichingen begroet. Bij het verlaten der vergaderzaal werden de afgevaardigden levendig door de menigte, die zich buiten bevond, toegejuicht.

— In de vergadering van de „Obergespäne" zijn twee reskripten van de hofkanselarij te Weenen ingekomen. Het eene is bestemd om de vergadering gerust te stellen ten opzigte van het voornemen van den Keizer om zich opregtelijk aan de Hongaarsche Grondwet te blijven houden; in het tweede wordt de hoop uitgedrukt, dat tot het tijdstip van de bijeenroeping van den nieuwen landdag de gemoederen rustig blijven, ou dat verzoening mogelijk worde. De Keizer verklaart overigens ten plegtigste, dat de Hongaarsche kroonlanden niet bij het keizerrijk ingelijfd zullen worden, maar dat hij de in 1790 aan Hongarije verzekerde zelfstandigheid en on afhankelijkheid, strikt en opregt wil handhaven.

— Uit Venetie meldt men dat aldaar den 18n dezer maand, de verjaardag des keizers van Oostenrijk op plegtige wijze gevierd is. Des morgens had eene plegtige H. Dienst plaats, bijgewoond door de burgerlijke en militaire autoriteiten. Des middags was er diner bij den stadhouder, bijgewoond door den aartshertog Jozef en het korps officieren. Een afschuwelijk moordplan, dien avond ontdekt, deed echter, naar een korrespondent meldt, duidelijk zien dat de revolutionnairen zich wilden wreken over de algemeene hulde, dien dag den regtmatigen vorst betoond. De burgerlijke policie-beambte Malabarba zag namelijk omstreeks tien ure op het schitterend verlichte St-Markusplein dat uit het holle voetstuk van den grooten kandelabre tegenover het militaire koffijhuis rook opsteeg. Hij trad naderbij en ontdekte dat de rook van een brandende lont voortkwam. Met veel moeite en groote koelbloedigheid haalde hij de lont te voorschijn, onderzocht het voetstuk en vond een ijzer kistje met twee pond donderpoeder gevuld. Men had ongetwijfeld een moordaanslag op den aartshertog Jozef in den zin, want deze bevond zich op slechts geringen afstand van die plaats, omgeven door een aantal officieren.

BERLIJN, 25 Aug. De bladen bevatten het antwoord van het Pruissische goevernement op de Deensche dépêche aan de kabinetten van Weenen en Berlijn, die de laatste koncessiën mededeelt, door Denemarken in de Holsteinsche zaak aangenomen.

— De *Augsb. Zeitung* levert, naar aanleiding van het vroeger algemeen verspreide gerucht, als zouden in de wateren van Napels op klaar lichten dag twee Sardinische vaartuigen door het Hongaarsche legioen bemagtigd zijn, een beschouwing over den tegenwoordigen toestand van Italië, onder den titel *„gewonnen of verloren?"* waarin o. a. de volgende bijzonderheden voorkomen. „Het bestaan van het koningrijk Italië kan niet in twijfel getrokken worden, maar zijne Italiaansche majesteit moet zich zelve toch nog altijd afvragen: Ben ik Koning van Italië of ben ik het niet? Ben ik het, dan heb ik Venetië en Rome verloren; ben ik het niet, dan heb ik de hertogdommen met Toskane en de Marken benevens het koningrijk der Beide-Siciliën gewonnen.

„De diplomatieke erkenning van Italië staat op goeden voet, maar zijne koninklijke majesteit verkeert nog altijd in twijfel: nu eens gevoelt hij zich als koning van een vergroot Sardinië, dan weder als halfbakken koning van Italië; hij weet niet zeker of hij gewonnen of verloren heeft. Deze twijfel heeft zich ook van de geheele politiek meester gemaakt en beheerscht Europa. Hebben wij gewonnen of verloren? Het koningrijk Italie is voor het oogenblik slechts een zeepbel, niets meer, en zijn koning zou nog wel eens weder een kleine hertog van Savoye kunnen worden. Er blijft nog veel voor hem te doen over: hij moet alles winnen of alles verliezen.

„Dat men spoedig de dobbelsteenen zal zien rollen, valt niet te betwijfelen, want in vele jaren heeft zulk eene spanning niet bestaan als thans heerscht. In Polen en Hongarije is men tot het beslissende punt gekomen; uit Warschau kan men elk oogenblik de belangrijkste berigten verwachten. De weigering van den Prins van Montenegro, om bij te dragen tot de bevrediging van Herzogewina, en het voorstel door hem aan Omar Pacha gedaan, schijnt eene kurioziteit te zijn, maar het draagt de kiem tot gevaarlijke verwikkelingen.

„Toen voor twee jaren de geheele wereld de Italiaansche vrijheid met jubelkreten begroette, hebben wij eene bloedige reaktie vooruitgezien en voorspeld. Zij is spoediger gekomen dan wij verwacht hadden, en heeft haar einde nog niet bereikt. Gelukt het ook den opstand der Bourbonsgezinden met Pinellische onmenschelijkheid te onderdrukken, er zijn reeds andere handen gereed om zich naar het ongelukkige land uit te strekken. Met dit bloedzaad zal echter den bodem der vrijheid niet vruchtbaar gemaakt worden."

— Uit Petersburg wordt geschreven dd. 4 Julij dat het overlijden van den katholieken metropolitaan van Rusland, den aartsbisschop van Mohilew, Mgr Wenceslaus Zelinski een groot verlies is, en dat vele moeijelijkheden bij de verkiezing van zijn opvolger verwacht worden.

Verder zegt die korrespondentie dat men daar in de meeste kringen zeer verwonderd is, hoe de Keizer zich zoo ver van de hoofdstad kan verwijderen op een tijdstip dat de aangelegenheden in Polen meer en meer een dreigend karakter krijgen en de boerenopluisten nog in geenen deele gedempt zijn. Men beschouwt het langdurig verblijf van den Tsar in de Krim als zeer onstaatkundig, daar in alle oorden en in alle standen der maatschappij een onrust heerscht, die zorg baart.

ITALIE.

TURIJN, 24 Augustus De Koning heeft het verzoek om ontslag van den heer Cantelli als sekretaris-generaal te Napels aangenomen. De ridder Visone, thans intendant-generaal te Piacenza, zal hem tijdelijk vervangen, blijvende hij voorloopig zijne tegenwoordige betrekking behouden.

— Een korrespondent meldt dat Cialdini bij de regering inlichtingen heeft gevraagd omtrent het gerucht van Garibaldi's komst te Napels, en hem geantwoord was dat men hem daaromtrent niets met zekerheid kon meêdeelen. Sommigen blijven beweren dat aan zijne komst niet getwijfeld behoeft te worden, anderen zeggen het tegendeel, doch naar men uit goede bron wil weten, bewaart Garibaldi zelf daaromtrent de diepste geheimhouding, en zijne vrienden zeggen dat het hun niet bekend is.

De *Nationalités* logenstraft bepaald het gerucht, dat Garibaldi zich naar Napels zou begeven ter viering van den verjaardag van Italiëns bevrijding; een brief uit Caprera aan dat blad zegt dat Garibaldi zijn tegenwoordige woonplaats niet zal verlaten.

— Er is voor het hof van Assises alhier een vreeselijk proces aanhangig. Verscheidene policie-agenten zijn beschuldigd van in het Napolitaansche met moordenaars en dieven te heulen en met hen den gemaakten buit te deelen. In de jongste zitting deed een der aanwezigen de debatten staken, verklarende dat hij meer schuldigen bij de policie kende en hij ze wilde noemen.

— Uit Napels wordt geschreven dat de vier in hechtenis genomen kanunniken, na het vertrek van den Kardinaal, namelijk Maresca, Pica, Frongillo en Brimocore naar het kasteel het *Ei* gevoerd en daar in een soort van stal opgesloten zijn, waar niemand hen mag bezoeken, en zij zelfs de Mis niet mogen bijwonen. Den 17n waren twee en zeventig priesters uit Napels en Castellamare in hechtenis genomen, en men verwachtte dat honderde anderen aan de beurt lagen, wijl het goevernement alle beschuldigingen aanhoort en daaraan gevolg geeft. Het zoogenaamde komitée der nationale geestelijkheid, uit van hunne waardigheid ontzette en afvallige geestelijken bestaande en door Mgr. Caputo geprezideerd, stelt de lijsten op der pausgezinde en reaktionnaire priesters, en levert ze, in een slecht blaadje, la Colonna di Trioco, welks hoofdredakteur een afvallige Kalabrische priester is, aan den volkshaat over.

— Een doorgaands goed onderrigte korrespondent deelt eenige bijzonderheden uit Napels mede, waaruit blijkt, dat de opstand vooral te Terra di Lavora in geenen deele gedempt is, maar zelfs nog meer uitbreiding erlangt. Ook van Benevent en Avellino komen dagelijks de meest verontrustende berigten. De vele kleine benden reaktionnairen, welke daar in den laatsten tijd verschillende oorden bemagtigd hebben, schijnen zich tot een groot korps te willen vereenigen. Ook de troepen, die te vergeefs poogden bij Taurano de Piëmontezen het hoofd te bieden, begeven zich naar Avellino, om de hoofdmagt te versterken Zoo het hen gelukt zich met de opstandelingen van Benevent te vereenigen, zal het korps verscheidene duizende manschappen sterk zijn. Pietra Sonnino en St. Angelo zijn door de reaktionnairen genomen.

— Bij koninklijk dekreet zijn Peraino, goeverneur van Messina, en de markies di Montefalcone, goeverneur van Napels, uit hun ambt ontslagen. Luidens de *Lombardo* heeft de Koning ook een dekreet onderteekend, waarbij aan alle soldaten, die vroeger het leger verlaten hebben om Garibaldi te volgen, amnestie verleend wordt, met vergunning om weder in hunne respektieve rangen bij het leger ingedeeld te worden.

— Luidens een telegrafisch berigt zou de overste Loren Chiavoni en zijne troepen op den berg St Elias aangegrepen hebben en daarin door Franschen ondersteund zijn geworden. Ook liep te Sora het gerucht dat de Franschen Casanova binnen gerukt waren, om Chiavone te verhinderen op Romeinsch grondgebied te komen.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 26 Augustus.

GETROUWD (22 Aug.): J. D. A. Lensing met M. G. Jacobi, van Arnhem. — (23 Aug.): H. L. Kruseman met A. J. H. Boissevain.

BEVALLEN (21 Aug.): A. Mähler, geb Wehmhoff, Z. — (22 Aug.): J. Vorstman, geb. Knol, Z. — (23 Aug.): W. C. Duncker, geb Gunst, D.

OVERLEDEN (23 Aug.): W. Hermans, 9 m.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

	Rente	24 AUG.	4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie. .	5 pCt.	100¼	à 100⅜	100¼
Nederl. Bank	4 „			
Nederl., Werkel. Schuld . .	2½ „	63 13/16		
Dito Dito .	3 „	75¾		
Dito Dito .	4 „	98 11/16		
Oost-Indische Leening .	4 „			
Amortisatie-Syndikaat .	3½ „	92½		
Handelmaats. op rescontre. .	„	133⅜		
Dito à kontant . . .	4½ „			
Dito Leening 1858 . .	4 „			
Aand. Holl. Spoorweg.				
Leening idem	4½ „			
Rijn idem	4½ „			
Dito 2de Leening . .	4½ „			
België, Cert. Adm. Belg. Bk.	2½ „			
Dito bij *Rothschild* . .	2½ „			
Frankrijk, Certifikaten .	3 „			
Spanje, Obligatiën	2 „	42 3/16	42¼	
Dito	3 „	49⅞	50	50
Dito Binnenlandsch . . .	3 „	47 11/16		
Amortisable-Schuld.		16¾		
Bewijzen Coupons.				
Portugal, Obligatiën . .	3 „	46 9/16		
Dito 1856/1859 . . .	3 „	46 1/16	46⅛	46⅛
Dito Uitgestelde.				
Rusland, Obl. bij *Hope* & C°.	5 „	102⅝		
Dito dito 1828/29 . .	5 „	101⅝		
Certif. dito 1831/33 . . .	5 „	82		
Dito dito 1840	4 „			
Dito Orig. 2e, 3e en 4e Leen.	4 „			
Dito dito 5e	4 „			
Dito 5de Serie	5 „	82⅛		
Dito 1855, 6de Serie .	5 „	94½	94¾	94¾
Dito Adm. te Hamburg	5 „			
Dito te Londen . . .	5 „			
Dito dito	4½ „			
Dito dito	3 „	59 13/16		
Inschrijv. in Assign. .	6 „			
Certifikaten van dito .	6 „			
Spoorweg-Aktiën . . .	5 „	194½	194¾	194¾
Hypotheek	4½ „			
Polen, Aandeelen 1835 fl. 500.	ƒ	164		
Obligatiën	4 pCt.			
Pruissen, Obligatiën . .	4½ „			
Dito 1859	5 „			
Aandeelen 1854 . . .	3½ „			
Oostenrijk, Obl. bij *Goll* & C°.	5 „			
Dito dito	4 „			
Dito Metalliek	5 „	46 5/16	46 7/16	46⅜
Dito dito	2½ „	24½		
Dito Rente Amst. . .	5 „	68 15/16		
Dito Nationale 1854 .	5 „	54¾	54 15/16	54⅞
Weener Bank-Aktiën . .	ƒ	630	631	630
Dito Aand. fl. 250, 1899 .				
Dito dito „ 250, 1854	4 pCt.			
Fr. Oost. Spw. Obl. bij *Hope*	3 „			
Beijeren, Spoorw. Aandeelen.				
Napels, Cert. bij *Edm.* & *B.*	5 „			
Dito bij *Rothschild* . .	5 „			
Denemarken, Oblig. te Londen	5 „			
Dito	3 „			
Braz., Geldl. 1824 van £ 100	5 „	97½		
Dito 1839 „ £ 100	5 „			
Dito 1843 „ £ 100	5 „			
Dito „ 1852	4½ „			
Dito „ 1858	4½ „			
Sardinië	5 „			
Peru, Geldleening 1854. .	4½ „			
Dito Fransche. . . .	4½ „			
Ecuador, Oblig. 1855 . .	1 „	13¾	13⅞	13⅞
Venezuela, Obligatien . .	3 „			
Dito	1½ „			
Granada, Obligatien . .	4¾ „	14 1/16		
Dito Uitgestelde	1 „			
Mexico, Obligatien . . .	3 „	21½		
N.-Amer. Ph. *Hope* & C°. Lr. A.	ƒ			
Dito dito „ B.	„			
Dito bij *Rothschild* . . .	6 pCt.			
Illinois Spoorweg-Aandeelen.				
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 „	86¾		
Galvest. Spoorweg Oblig.	8 „	25		
Louisiana.	5 „			
Griekenland, Obl. geldl. 1825	5 „	7¼		

Loten 1860 —, Braz. 1860 87¾, 4½ pCt. Russen 1860 89¾, 3½ pCt. Amst. 85⅛, Noordzee 86, Turken 143½¼, Bromb. 70¾.

Alleen Russische Spoorweg Aandeelen waren flaauwer. Overige soorten prijshoudend. De omzettingen waren van weinig belang.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 26 Augustus tot 3½ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 63 11/16, Aand. Handel-Maatsch. —, Spanje, Binnenl. 3 pc. 47¾, Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 102½, Cert. 1855, 6de serie 5 pc. 94⅞, Oostenrijk, Met 5 pc. 46½, dito 2½ pc. 24⅝; dito Rente Amst. 5 pc. 69⅛, dito Nationale 1854 5 pc. 55 1/16.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 24 Aug. 3 pc. Rente 68.60; 4½ pc. id. 97.90, Fr.-Oost. Spoorw. 500.—; Credit mobilier 741.—; 3 pc. Spanje 47½, 2 pc. id. 41¾; Russ. Spoorweg —; Romeinsche Leening —.

MADRID, [illegible] 3 pc. Spanje 49.10, 2 pc. id. 42.95.

LONDEN, 24 Aug. [illegible] 92½; 3 pc. Mexiko 22; 4½ pc. Peru 99½; 3 pc. id. —; 4½ pc. geldl. Londen 93¾; 3¾ pc. Granada —; id. uitgestelde [illegible] 3 pc. Venezuela —, [illegible] pc. id. —, 3 pc. Port. —; 3 pc. Spanje —; 2 pc. id. —; Cert. Coup. —; Amortisable —; 4½ pc. Russen —; 5 pc. id. —; 2½ pc. Holland 63½; 4 pc. id. —; Illinois Shares —; id. C. B. 7 pc. Oblig. —; 5 pc. Sardinië —; Ecuador 14⅝, 5 pc. Grieken —.

WEENEN, 24 Aug. 5 pc. Metaliek 67.50; Dito Nationale 80.—; Bank-Aktiën 739; Noord-Baan-akt. 193; Credit Anstalt 174, Oost.-Fr. Spoorweg 271; Nieuwe Lombard. 233.

BERLIJN, 24 Aug. 5 pc. Metaliek 49⅛; Dito Nationale 58¼, Stiegl. 5de serie 87⅜; Dito 6de id. 100¼; 5 pc. Eng. Russen 100⅛, 3 pc. Nieuwe dito 60⅛; 4½ pc. Pruissen 102¼.

HAMBURG, 24 Aug. 3 pc. Rusland 57¾, 3 pc. Spanje 45, 2 pc. id. 40, Vereinsb. 101¼, Noord-Duits. bank 89¼.

FRANKFORT, 24 Aug. 5 pc. Metalliek 47½, Nation. 56¾, 3 pc. Spanje 47½, 2 pc. id. 41⅜.

Wisselkoers.

2/m. Parijs . . .	ƒ 55⅞	2/m. Livorno	ƒ 46
Zigt „	„ 56⅜	2/m. Napels	„ 77½
2/m. Bordeaux . . .	„ 55⅝	3/m. Petersburg . .	„ 163
½/m. „	„ 56⅛	6/w. Weenen . . .	„ 82¾
3/m. Madrid . . .	„ 237	„ Augsburg . . .	„ 99½
„ Cadix . . .	„ 238	„ Frankfort . . .	„ 99¾
„ Sevilië . . .	„ 234	2/m. Hamburg . . .	„ 35
„ Bilbao . . .	„ 235	Zigt „	„ 35 3/16
„ Lissabon . . .	„ 41¼	2/m. Londen	„ 11.85
„ Porto	„ 41¼	Zigt „	„ 11.92½
3/m. Genua	„ 46⅛	Rotterdam	„ ⅛

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 26 Aug.

Tarwe in een doen: 125 ℔ b. Poolsche ƒ 350; 127 ℔ d° ƒ 374. Rogge prijshoudend: 120 ℔ Archangel ƒ 215; 119 ℔ d.to ƒ 212.

ROTTERDAM, 24 Aug. Tarwe: 156/2 ℔ n. witb. Poolsche ƒ 375; per 2400 Ned. ℔ Hongaarsche ƒ 345. — Rogge: per 2100 Ned. ℔, 125/126 ℔, Amerikaansche ƒ 222; 153/2 ℔ j. Dantziger ƒ 250.

SCHIEDAM, 24 Aug. Rogge. Verkocht: 144/2 ℔ Archangel ƒ 210 1/m.; 144/2 ℔ Nerva ƒ 225 6/w. — Gerst: 127/2 ℔ Libau ƒ 201 3/m. — Moutwijn ƒ 12.50; Jenever ƒ 18.—; Amst. Proef ƒ 19.25 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling ƒ 0 70 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 25 Aug. Bakker, voor wijlen Kikkert, Proteus, Soerabaya.
HELVOET, 25 Aug. Ary Scheffer, (st.), Havre.
BRIELLE, 25 Aug. Prins van Oranje, (st.), Duinkerken.

UITGEZEILD:

TEXEL, 26 Aug. Twenthe, (st.), Hull.
HELVOET, 25 Aug. Williams, Arandel, Londen.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 26 Augustus, in lading naar:

Bieberich en Frankfort. C. Willemse, Frankfort N° 15.
Dusseldorp en Duisburg. W. J. F. Wilson, Niederrhein N° 11.
Manheim. A. Greashauser, Boreas.
Keulen. J. H. Kamps, Cölln N° 9.
Mainz. J. Andres, Maintz N° 2.
Wezel. H. B. Henke, Goede Gunst.

AMSTERDAM, 21 Augustus, vertrokken naar:

Dusseldorp en Duisburg. P. Eidam, Niederrhein N° 2.
Manheim. T. Sandhövel, de Rhijn.
Keulen. H. J. Wilson, Cöln N° 12.

Rijnhoogte ARNHEM, 24 Aug. 1 el 4 p. 4 duim.
KEULEN, 25 „ 7 vt. 0 „

Advertentiën.

(4641) Heden overleed ten huize van haren Behuwdzoon, den Wel-Edelen Heer A. B. ZUURE, tot diepe droefheid van hare Kinderen, Behuwd- en Kleinkinderen, in den ouderdom van bijna 82 jaren Mevrouw GERARDA MARIA UHRMEESTER, Weduwe den Wel-Edelen Heer PETRUS NOLET, na tijdig voorzien te zijn van de H. H. Sacramenten der stervenden.

AMSTERDAM, 21 Augustus 1861.

(4647) Onze jongste lieveling CORNELIS overleed heden, tien weken oud.

J. B. H. VERMOLEN.

AMERSFOORT, 21 Augustus 1861.

(4648) Een **HOOFDONDERWIJZER**, die bevoegd is om Fransch en Duitsch te leeren, kan dadelijk geplaatst worden, in eene Katholieke Inrigting voor Opvoeding en Onderwijs. Adres aan het Bureau dezer Courant onder lett. X.

(4646) Eene Burger **Jufvrouw**, R. C. Godsdienst, oud 33 jaren, wenschte zoo spoedig mogelijk als **Huishoudster** of **Jufvrouw van Gezelschap** geplaatst te worden. Hierop reflecteerende, kan men de beste getuigen bekomen onder *franco* brieven Letters G. M. M. bij A. CRANENDONCQ & ZONEN, Boekhandelaars te Nijmegen. (4646)

AANBESTEDING.

Het Bestuur van het *R. K. Liefde-Gesticht van den H. Willibrordus* te *'s Gravenhage*, is voornemens, onder nadere goedkeuring op *Donderdag den 5den September* e. k., des namiddags om 1 uur, in het Liefde-Gesticht, staande in de Oude Molstraat, N° 35 aldaar, in het openbaar aantebesteden:

HET BOUWEN VAN SCHOLEN, ENZ.

Het bestek is op *franco* aanvrage à 50 cents te bekomen bij de Boekhandelaren de Gebrs VAN LANGENHUYSEN, te *'s Gravenhage*, en ligt van af den 27sten Augustus ter lezing bij J. C. SMEETS, Zuid-Hollandsch Koffijhuis te 's Gravenhage; de Gez. VAN HEYNINGEN, Heeren-Logement te Delft; J. DOON, in het Nieuwe Koffijhuis, te Rotterdam; DE GROOT, in de Liggende Os te Utrecht en in voornoemd Liefde-Gesticht te 's Gravenhage, alwaar van af den 27n Augustus, van des morgens 10 tot des namiddags 3 ure de teekeningen kunnen bezigtigd worden.

De aanwijzing in loco zal geschieden op den dag der besteding, des morgens ten 11 ure.

Nadere inlichtingen zijn op *franco* aanvrage te bekomen bij den Architect B. M. SCHREIJER, 3e Wagenstraat aldaar.

'S GRAVENHAGE, 27 Augustus 1861.

Bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN is van de pers gekomen en wordt verzonden:

MARIA REGINA.

Een verhaal uit onze dagen.

Naar het Hoogduitsch van IDA Gravin HAHN-HAHN.

Eerste Deel. Prijs ƒ 2.50.

Bij bovengenoemden is gedrukt en alom te bekomen

DE

OPENBARE VERSTANDELIJKE MAATSCHAPPIJ

DOOR DE

KATHOLIEKE LEER GESTICHT.

DOOR

H. D. LACORDAIRE,

Lid van de orde der Predikheeren.

MET EENE VOORREDE

VAN

A. FREDERROP,

R. K. Priester te 's Gravenhage.

Prijs 25 Cents.

Over 's Menschen Val en Herstelling.

DE BEPROEVING,

DOOR

H. D. LACORDAIRE,

Lid van de orde der Predikheeren.

Prijs 25 Cents.

OVER

'S MENSCHEN VAL EN HERSTELLING,

OVER DE

ZAMENWERKING VAN DE NATUUR

EN DE

GENADE IN DEN PRIMITIVEN MENSCH,

DOOR

H. D. LACORDAIRE,

Lid van de orde der Predikheeren.

Prijs 25 Cents.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.